

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Dato: 28. januar 2010
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2009-730-1026
Dok.: JJA40344

UDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af straffeloven (Strafudmåling i voldtægtssager)

§ 1

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1034 af 29. oktober 2009, som ændret ved § 1 i lov nr. 1107 af 1. december 2009, foretages følgende ændring:

1. § 216, stk. 2, affattes således:

”Stk. 2. Ved fastsættelse af straffen lægges der vægt på voldtægtens karakter og øvrige foreliggende omstændigheder, idet straffen kan stige til fængsel i 12 år, hvis voldtægten har haft en særlig farlig karakter eller der i øvrigt foreligger særligt skærpende omstændigheder.”

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2010.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning.....	2
2. Gældende ret	2
3. Lovforslagets udformning	5
4. Ligestillingsvurdering af lovforslaget.....	8
5. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.....	8
6. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.....	8
7. De administrative konsekvenser for borgere.....	9
8. De miljømæssige konsekvenser	9
9. Forholdet til EU-retten	9
10. Hørte myndigheder mv.....	9
11. Sammenfattende skema.....	9

1. Indledning

Lovforslaget vedrører strafudmåling i voldtægtssager og fastslår, at der ved fastsættelse af straffen lægges vægt på voldtægtens karakter og øvrige foreliggende omstændigheder. Herved vil det bl.a. fremgå, at der ikke er en forskellig grovhedsvurdering af såkaldt overfalds-, kontakt- eller parvoldtægt, men at straffen for voldtægt må fastsættes af retten ud fra en samlet konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder, herunder eventuelle skærpende eller formildende omstændigheder.

2. Gældende ret

2.1. Efter straffelovens § 216, stk. 1, straffes for voldtægt den, der tiltvinger sig samleje ved vold eller trussel om vold. Med vold sidestilles hensættelse i en tilstand, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen. Straffen er fængsel indtil 8 år. Har voldtægten haft en særlig farlig karakter, eller foreligger der i øvrigt særligt skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 12 år, jf. § 216, stk. 2.

Straffelovens § 216 om voldtægt finder tilsvarende anvendelse med hensyn til anden kønslig omgængelse end samleje, herunder anden kønslig omgængelse med en person af samme køn, jf. straffelovens §§ 224 og 225.

Straffen for voldtægt fastsættes ligesom i andre straffesager af retten efter en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder. Strafudmålingen sker med udgangspunkt i de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10, jf. pkt. 2.2 nedenfor. Herudover

indeholder pkt. 2.3 nogle særlige bemærkninger om straffniveaue for voldtægt.

2.2. Straffelovens kapitel 10 indeholder de almindelige regler om straffens fastsættelse.

Efter straffelovens § 80 skal der under hensyntagen til ensartethed i retsanvendelsen lægges vægt på lovovertrædelsens grovhed og på oplysninger om gerningsmanden. Ved vurderingen af lovovertrædelsens grovhed skal der tages hensyn til den med lovovertrædelsen forbundne skade, fare og krænkelse samt til, hvad gerningsmanden indså eller burde have indset herom. Ved vurderingen af oplysninger om gerningsmanden skal der tages hensyn til dennes almindelige personlige og sociale forhold, dennes forhold før og efter gerningen samt dennes bevæggrunde til gerningen.

Straffelovens §§ 81 og 82 angiver en række forhold, der i almindelighed skal anses som henholdsvis skærpende eller formildende omstændigheder ved straffastsættelsen.

Det skal i almindelighed anses som en skærpende omstændighed, f.eks. at gerningsmanden tidligere er straffet af betydning for sagen (§ 81, nr. 1), at gerningen er udført af flere i forening (§ 81, nr. 2), at gerningen er særligt planlagt (§ 81, nr. 3), at gerningsmanden har udvist særlig hensynsløshed (§ 81, nr. 5), eller at gerningsmanden har udnyttet forurettedes værgeløse stilling (§ 81, nr. 10).

Har nogen ved en eller flere handlinger begået flere lovovertrædelser, fastsættes der efter straffelovens § 88, stk. 1, for disse en fælles straf inden for den foreskrevne strafferamme eller, hvis flere strafferammer kommer i betragtning, den strengeste af disse. Under særdeles skærpende omstændigheder kan straffen overstige den højeste for nogen af lovovertrædelserne foreskrevne straf med indtil det halve. Bestemmelsen finder også anvendelse ved flere ligeartede forbrydelser, f.eks. hvis en gerningsmand har begået flere voldtægter.

Herudover findes der i straffeloven visse andre bestemmelser vedrørende straffens fastsættelse. Bl.a. kan den for lovovertrædelsen foreskrevne straf nedsættes ved forsøg, navnlig når forsøget vidner om ringe styrke eller fasthed i det forbryderiske forsæt, jf. straffelovens § 21, stk. 2.

2.3. Ved den såkaldte straffeskærpelseslov fra 2002 (lov nr. 380 af 6. juni 2002 om skærpelse af straffen for voldtægt, vold, uagtsomt manddrab, uagtsom betydelig legemsbeskadigelse, forsætlig fareforvoldelse, biltyveri, grov forstyrrelse af ro og orden, menneskesmugling og menneskehan-

del m.v.) blev strafferammerne i straffelovens § 216, stk. 1 og 2, forhøjet fra henholdsvis fængsel indtil 6 og 10 år til fængsel indtil 8 år og 12 år.

Forud for lovændringen i 2002 havde Rigsadvokaten udarbejdet en redegørelse med henblik på at belyse udviklingen i strafniveauet i voldtægtssager. I redegørelsen, der omfattede i alt 251 domme fra en række udvalgte år (1984, 1988, 1992, 1996 og 1996), var voldtægtssagerne opdelt i følgende tre kategorier:

Overfaldsvoldtægt: Voldtægt mod en person, som gerningsmanden slet ikke kender eller kun har et yderst perifert kendskab til, og hvor der ikke forud for voldtægten har været samvær mellem forurettede og gerningsmanden.

Kontaktvoldtægt: Voldtægt, hvor parterne umiddelbart forinden voldtægten har været sammen på en måde, som kunne være optakten til en seksuel kontakt, eller hvor parterne kender hinanden i forvejen, f.eks. naboer og kolleger, uanset om selve voldtægten har karakter af et overfald.

Parvoldtægt: Voldtægt mod en nuværende seksualpartner og voldtægt mod en tidligere seksualpartner, hvis forholdet er ophørt inden for et kortere tidsrum forud for voldtægten.

Det fremgår af den pågældende lovforslags bemærkninger, jf. Folketingstidende 2001-02 (2. samling), tillæg A, s. 2931 (lovforslag nr. L 118), at der med lovforslaget forudsættes en generel forhøjelse af strafudmålingsniveauet i sager om henholdsvis fuldbyrdet og forsøg på voldtægt med i størrelsesordenen 1 år i forhold til det strafniveau, der var beskrevet i Rigsadvokatens redegørelse. Det fremgår endvidere, at udmålingen af straffen for voldtægt i højere grad forventes at blive nuanceret efter forholdets grovhed. Endelig er det anført, at der bør ske en yderligere straffskærpelse i sager, hvor voldtægten har haft en særlig tidsmæssig udstrækning.

Rigsadvokaten har siden straffskærpelseslovens ikrafttræden løbende udarbejdet redegørelser vedrørende retspraksis i sager om voldtægt med henblik på at belyse udviklingen i strafniveauet i disse sager. Redegørelserne, som bygger på en gennemgang af en lang række konkrete straffesager, er løbende blevet sendt til Retsudvalget.

Senest har Rigsadvokaten i en redegørelse fra august 2009 (Folketingets Retsudvalg – Alm del, bilag 149) konkluderet, at domstolene i langt de fleste af de undersøgte sager har fastsat forhøjede straffe i overensstemmelse med tilkendegivelserne i forarbejderne til straffskærpelsesloven. I hovedparten af dommene er der således fastsat straffe, der ligger omkring et år over det niveau, der var gældende forud for lovændringen i 2002.

Rigsadvokaten anfører samtidig, at i det omfang der ikke er sket en skærpelse af straffen med fuldt ud et år, er der i de fleste sager sket en væsentlig forhøjelse af straffen, og det er i dommens præmisser anført, at der foreligger formildende omstændigheder, der har begrundet fastsættelse af en lavere straf. Der er således f.eks. taget hensyn til, at gerningsmanden ikke er nået langt i sit forehavende, og at der ikke er anvendt vold af betydning, ligesom parternes indbyrdes forhold er tillagt betydning. Tiltaltes personlige forhold er også tillagt vægt i flere sager. Rigsadvokaten peger på, at en sådan graduering af strafudmålingen er i overensstemmelse med forarbejderne til straffeskærpelsesloven, hvorefter straf fastsættelsen fortsat beror på domstolenes konkrete vurdering i de enkelte tilfælde af samtlige sagens omstændigheder.

Det er Rigsadvokatens vurdering, at det samlede billede af domspraksis ligesom i de tidligere redegørelser for strafniveauet i voldtægtssager viser, at straffeskærpelsen fra 2002 er gennemført i praksis.

Som det fremgår, fastsættes straffen i voldtægtssager (herunder jf. straffelovens § 224 og 225 om anden kønslig omgængelse opnået ved vold eller trussel om vold) af domstolene på baggrund af en konkret vurdering af samtlige omstændigheder i den enkelte sag. Som følge af de mange forskelligartede forhold er der store variationer i straffene for voldtægt, og der er i retspraksis også udmålt straffe, som ligger væsentligt over de ovennævnte normalstrafniveauer for voldtægt. Der udmåles f.eks. i praksis en skærpet straf, hvis der som led i voldtægten er udøvet betydelig vold, hvis voldtægten har strakt sig over længere tid eller er begået af flere gerningsmænd, eller hvis gerningsmanden har begået flere forhold.

3. Lovforslagets udformning

3.1. Justitsministeriet har anmodet Rigsadvokaten om en nærmere vurdering af strafniveauet i sager om kontaktvoldtægt og parvoldtægt i forhold til strafniveauet i andre voldtægtssager. Rigsadvokaten er i den forbindelse anmodet om på grundlag af en gennemgang af retspraksis at redegøre for strafniveauet og om at vurdere, om et lavere strafniveau i sager om kontaktvoldtægt og parvoldtægt end i sager om overfaldsvoldtægt i givet fald navnlig skyldes, at der i sådanne sager oftere end i sager om overfaldsvoldtægt foreligger omstændigheder, som efter almindelige strafudmålingsregler normalt vil tale for en mildere straf, eller om et lavere strafniveau i givet fald navnlig er udtryk for en generel forskel i grovhedsvurderingen af kontaktvoldtægt og parvoldtægt i forhold til overfaldsvoldtægt.

Rigsadvokatens seneste redegørelse fra august 2009 om straffene i voldtægtssager indeholder på denne baggrund et særligt afsnit om straffniveauet for kontaktvoldtægt og parvoldtægt, som bygger på en gennemgang af de domme om voldtægt, som er indgået i Rigsadvokatens redegørelser fra 2004 til 2009 om straffen for voldtægt.

Rigsadvokaten anfører bl.a., at udgangspunkt for strafudmålingen i sager om kontaktvoldtægt og parvoldtægt som anført i forarbejderne til straffeskærpelsesloven fra 2002 er lidt lavere end i sager om overfaldsvoldtægt. Forarbejderne til straffeskærpelsesloven henviser til den gældende retspraksis, men forholder sig ikke til en eventuel forskel i grovhedsvurderingen i de omhandlede tilfældegrupper.

Rigsadvokaten anfører, at gennemgangen af retspraksis viser, at der generelt udmåles meget varierende straffe, og at det store spænd, som straffene udmåles indenfor, er udtryk for de konkrete og ofte også meget forskelligartede forhold, der gør sig gældende i disse sager. I en række domme er straffen for par- eller kontaktvoldtægt således udmålt på linje med eller over normalstrafniveauet for overfaldsvoldtægt.

Den vurdering, som domstolene foretager, synes at være baseret på en flerhed af den enkelte sags meget konkrete omstændigheder. I det omfang relationen mellem tiltalte og forurettede er tillagt vægt ved strafudmålingen, er det også som ét af flere konkrete momenter. I de forholdsvis få tilfælde, hvor forholdet mellem parterne er anført som en formildende omstændighed ved straffastsættelsen, synes straffastsættelsen også her at være udtryk for en helt konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder.

På baggrunden af gennemgangen af retspraksis, som den er beskrevet i Rigsadvokatens løbende redegørelser efter straffeskærpelsen i 2002, er det således Rigsadvokatens opfattelse, at strafudmålingen i sager om kontaktvoldtægt og parvoldtægt ikke er udtryk for en generel opfattelse af, at straffene i disse sager bør udmåles mildere end i sager om overfaldsvoldtægt. Dette kan også udtrykkes på den måde, at der i disse sager ofte vil foreligge konkrete omstændigheder, der efter straffelovens almindelige principper om strafudmåling bør føre til en lidt lavere straf, end i sager om overfaldsvoldtægt. I sager om overfaldsvoldtægt må der omvendt antages oftere at foreligge nogle af de konkrete omstændigheder, som efter straffelovens § 81 i almindelighed skal indgå som en skærpende omstændighed, jf. pkt. 2.2 ovenfor.

3.2. Som det fremgår af pkt. 3.1 ovenfor, er det efter en gennemgang af retspraksis vedrørende straffene for voldtægt Rigsadvokatens vurdering, at strafudmålingen i sager om kontaktvoldtægt og parvoldtægt ikke

er udtryk for en generel opfattelse af, at straffene i disse sager bør udmåles mildere end i sager om overfaldsvoldtægt. Straffen for voldtægt fastsættes efter en konkret vurdering af den enkelte sags omstændigheder, og det lavere strafniveau i praksis i sager om kontaktvoldtægt og parvoldtægt er efter Rigsadvokatens opfattelse udtryk for, at der i disse sager ofte vil foreligge konkrete omstændigheder, der efter straffelovens almindelige principper om strafudmåling bør føre til en lidt lavere straf end i sager om overfaldsvoldtægt. I sager om overfaldsvoldtægt vil der ofte være tale om en række konkret skærpende omstændigheder, herunder f.eks. at voldtægten finder sted om natten på åben gade eller ved indtrængen i forurettedes hjem, og der kan være tale om betydelig vold.

Voldtægt er en alvorlig personfarlig forbrydelse, der samtidig indebærer en meget grov krænkelse af ofrets frihed til at bestemme, hvem han eller hun vil have et seksuelt forhold med. Regeringen lægger stor vægt på en klar og konsekvent retshåndhævelse i sager om voldtægt, og Justitsministeriet finder det væsentligt at modvirke et generelt indtryk af, at visse former for voldtægt generelt anses for mindre grove end andre voldtægter. Med henblik på at understrege, at enhver voldtægt er en alvorlig og krænkende forbrydelse for ofret, er der efter Justitsministeriets opfattelse anledning til at præcisere i lovgivningen, at strafudmålingen i voldtægtssager sker på grundlag af en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde af voldtægtens karakter og øvrige foreliggende omstændigheder og ikke på grundlag af en generelt forskellig vurdering af grovheden af kontaktvoldtægt og parvoldtægt i forhold til overfaldsvoldtægt.

Det foreslås på denne baggrund, at det i straffelovens § 216 fastslås, at der ved straffastsættelsen skal lægges vægt på voldtægtens karakter og øvrige foreliggende omstændigheder. Der skal således bl.a. lægges vægt på voldens eller truslernes karakter og omfang, den tidsmæssige udstrækning og krænkelsen af ofret.

Lovforslaget indebærer ikke i sig selv ændringer af strafniveauet for voldtægt efter straffelovens § 216, og straffen vil fortsat også skulle fastsættes efter straffelovens almindelige regler herom i kapitel 10, herunder straffelovens § 80 samt §§ 81 og 82 om skærpende og formildende omstændigheder.

Det er et andet og væsentligt spørgsmål, om det nuværende strafudmålingsniveau i voldtægtssager bør ændres under hensyntagen til, at strafniveauet for voldtægt ud fra en nutidig opfattelse bør afspejle grovheden og karakteren af denne forbrydelse og krænkelsen af ofret, herunder i lyset

af, at der bl.a. bør være sammenhæng mellem straffniveauerne for de forskellige former for sædelighedskriminalitet.

Justitsministeriet har anmodet Straffelovrådet om at gennemgå straffelovens kapitel 24 om forbrydelser mod kønssædeligheden med henblik på at vurdere, om der bl.a. i lyset af de enkelte bestemmelsers anvendelse i praksis er grundlag for at foretage ændringer i bestemmelsernes udformning, og om der er behov for særlige initiativer vedrørende straffastsættelsen navnlig for de groveste sædelighedsforbrydelser. Henset bl.a. til voldtægtsforbrydelsens alvorlige karakter kan der efter Justitsministeriets opfattelse være anledning til at overveje, om det nuværende straffniveau i voldtægtssager generelt i tilstrækkelig grad afspejler forbrydelsens grovhed og den krænkelse af ofret, som finder sted. Overvejelser herom må som nævnt ske i lyset af straffniveauet for bl.a. andre sædelighedsforbrydelser. Straffelovrådet er på denne baggrund bl.a. anmodet om særligt at overveje straffniveauet i sager om voldtægt med henblik på at vurdere, om der måtte være behov for yderligere initiativer på dette område.

Når Straffelovrådets vurdering foreligger, vil Justitsministeriet tage stilling til udformningen af et lovforslag bl.a. om straffen for voldtægt.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1 (straffelovens § 216, stk. 2), og bemærkningerne hertil.

4. Ligestillingsvurdering af lovforslaget

Langt hovedparten af de forurettede i anmeldte sager om voldtægt er kvinder, og den foreslåede præcisering af, hvilke forhold der i almindelig skal tillægges særlig vægt ved strafudmålingen for voldtægt, vil efter Justitsministeriets opfattelse kunne have et ligestillingsmæssigt aspekt, idet der med lovforslaget sættes fokus på et område, hvor kriminaliteten især er rettet imod det ene køn.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Den foreslåede ændring af straffeloven skønnes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

6. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

7. De administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

8. De miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder mv.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Foreningen af Offentlige Anklagere, Rigspolitiet, Politiforbundet i Danmark, HK-Landsklubben for Politiet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Foreningen af Fængselsinspektører og Vicefængselsinspektører, Kriminalforsorgsforeningen, Dansk Fængselsforbund, HK-Landsklubben for Kriminalforsorgen, Landsklubben af socialrådgivere ansat i Kriminalforsorgen, Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Institut for Menneskerettigheder, Amnesty International, Retssikkerhedsfonden, Dansk Retspolitisk Forening, Børns Vilkår, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Red Barnet, Landsforeningen Hjælp Voldsofre, Center for Voldtægts ofre (Rigshospitalet) og Joan-Søstrene (Dannerhusets rådgivning).

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

hvervslivet		
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Et formål med bestemmelsen er at præcisere, at strafudmålingen i voldtægtssager ikke er udtryk for en generel forskel i grovhedsvurderingen af sager om kontaktvoldtægt og parvoldtægt i forhold til sager om overfaldsvoldtægt, men at straffen i hver enkelt voldtægtssag på samme måde som hidtil skal fastsættes af retten ud fra en samlet konkret vurdering af den pågældende sags omstændigheder, herunder i hvilket omfang der i den enkelte sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder.

Straffen vil også som hidtil skulle fastsættes efter straffelovens almindelige regler herom i kapitel 10, herunder straffelovens §§ 81 og 82 om skærpende og formildende omstændigheder.

Det vil normalt indgå i skærpende retning ved straffastsættelsen, at der er anvendt mere omfattende eller betydelig vold, f.eks. adskillige slag og spark, eller alvorlige trusler, herunder at ofret er truet med skydevåben, knive eller andre våben. Det vil tilsvarende kunne indgå ved straffastsættelsen, hvis der kun i meget begrænset omfang er anvendt vold eller trussel om vold, f.eks. hvis der er tale om en helt kortvarig fastholdelse af ofret. Det vil bl.a. også kunne indgå i strafudmålingen, hvor langt gerningsmanden kommer i sit forehavende, og om voldtægten er begået på en måde, som er særlig krænkende eller ydmygende for ofret. I sager om anden kønslig omgængelse end samleje opnået ved vold eller trussel om vold (straffelovens § 216, jf. straffelovens §§ 224 og 225) kan karakteren af det seksuelle overgreb og den hermed forbundne krænkelse af den forurettede kunne have særlig betydning for strafudmålingen, idet straffelovens §§ 224 og 225 omfatter en række forskellige forhold, hvor der både kan være tale om seksuelle overgreb, der grænser til grove tilfælde af blufærdighedskrænkelse – f.eks. hvor ofret tvinges til kortvarigt at berøre gerningsmandens kønsdele – og mere omfattende overgreb som f.eks. anal samleje med ofret. Også andre forhold vil efter omstændighederne

kunne have betydning for vurderingen af krænkelsen af ofret, f.eks. hvis voldtægten er begået på åben gade midt om natten eller ved indtrængen i den forurettedes bolig. Også voldtægtsens varighed vil ofte have væsentlig betydning for vurderingen af den krænkelse, som ofret er blevet udsat for, og af overgrebets grovhed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Bestemmelsen fastsætter lovens ikrafttrædelsestidspunkt. Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2010.

Til § 3

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 216. Den, der tiltvinger sig samleje ved vold eller trussel om vold, straffes for voldtægt med fængsel indtil 8 år. Med vold sidestilles hensættelse i en tilstand, i hvilken den pågældende er ude af stand til at modsætte sig handlingen.

Stk. 2. Straffen kan stige til fængsel i 12 år, hvis voldtægten har haft en særlig farlig karakter eller der i øvrigt foreligger særligt skærpende omstændigheder.

Lovforslaget

§ 1

I straffeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 6. november 2008, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 501 af 12. juni 2009, foretages følgende ændringer:

§ 216, stk. 2, affattes således:

”*Stk. 2.* Ved fastsættelse af straffen lægges der vægt på voldtægtens karakter og øvrige foreliggende omstændigheder, idet straffen kan stige til fængsel i 12 år, hvis voldtægten har haft en særlig farlig karakter eller der i øvrigt foreligger særligt skærpende omstændigheder.”

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2010.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvis i kraft for Færøerne med de afvigelser, som de færøske forhold tilsiger.